

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJIN *Nedjelja, 17. studeni 2019.* [\[Multimedia\]](#)

Tko ide za Kristom nije rob straha, nego svjedok nade

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Evandjelje ove pretposljednje nedjelje u liturgijskoj godini (usp. *Lk 21, 5-19*) donosi nam Isusov govor o posljednjim vremenima. Isus ga je izrekao ispred jeruzalemskog hrama, zdanja kojem su se ljudi divili zbog njegove veličine i sjaja. Ali On prorokuje da od sve te ljepote hrama, od te veličanstvenosti „neće (se) ostaviti ni kamen na kamenu nerazvaljen“ (r. 6). Razorenje hrama koje je Isus nagovijestio slika je ne toliko *svršetka* povijesti, koliko *cilja* povijesti. Naime, pred slušateljima koji žele znati kako i kada će se ti znakovi dogoditi, Isus odgovara tipičnim apokaliptičnim jezikom Biblije.

Koristi dvije naizgled oprečne slike. Prva je niz zastrašujućih događaja: katastrofe, ratovi, glad, nered i progoni (rr. 9-12), a druga je umirujuća: „Ali ni vlas vam s glave neće propasti“ (*Lk 21, 18*). Tu najprije imamo realan pogled na povijest, obilježenu katastrofom, pa i nasiljem, traumama koje ranjavaju stvoreni svijet, naš zajednički dom, ali i ljudsku obitelj koja u njoj obitava, kao i samu kršćansku zajednicu. Pomislimo na tolike ratove danas, na tolike današnje nevolje. Druga slika – sadržana u Isusovim umirujućim riječima – govori nam o stavu koji kršćanin mora zauzeti dok živi u ovoj povijesti, karakteriziranu nasiljem i protivštinom.

A koji je to kršćaninov stav? To je stav nade u Boga, koji ne dopušta da klonemo duhom zbog tragičnih događaja. Štoviše, oni su prilika za „svjedočenje“ (r. 13). Kristovi učenici ne smiju ostati robovi straha i tjeskobe. Pozvani su, naprotiv, nastaniti se u povijesti i zaustaviti destruktivnu silu zla, sigurni da ih u dobrim djelima uvijek prati Gospodinova brižna i umirujuća nježnost. To je rječiti znak da Božje kraljevstvo dolazi k nama, to jest da se približava stvaranje svijeta po Božjoj volji. On, Gospodin, je taj koji vodi naše postojanje i zna krajnji smisao stvari i događaja.

Gospodin nas poziva da surađujemo s Njim u stvaranju povijesti, postajući, zajedno s Njim, mirotvorci i svjedoci nade u budućnost spasenja i uskrsnuća. Vjera nas potiče na hod s Isusom,

često vijugavim cestama ovoga svijeta, sa sigurnošću da će snaga Njegovoga Duha pokoriti sile zla i podvrgnuti ih snazi Božje ljubavi. Ljubav je veća, ljubav je moćnija, jer je Bog: Bog je ljubav. U tome su nam primjeri mučenici našega vremena – naši mučenici, također našega vremena, kojih je više no u počecima – koji su, usprkos progonima, muškarci i žene mira. Oni nam u naslijeđe predaju baštinu koju treba čuvati i nasljedovati: Evanđelje ljubavi i milosrđa. To je najdragocjenije blago koje nam je dano i najplodonosnije svjedočanstvo koje možemo dati našim suvremenicima, odgovarajući na mržnju ljubavlju, na uvredu oprostom. I u svakodnevnom životu: kad primimo uvredu, osjećamo bol; ali treba od srca oprostiti. Kad osjetimo da nas mrze, molimo s ljubavlju za osobu koja nas mrzi. Neka nas Djevica Marija svojim majčinskim zagovorom podupire na našem putu svakodnevne vjere, u nasljedovanju Gospodina koji vodi povijest.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, jučer je u Riobambi, u Ekvadoru, blaženim proglašen otac Emilio Moscoso, svećenik mučenik Družbe Isusove, ubijen 1897. godine u progonima protiv Crkve u toj zemlji. Neka nam njegov primjer poniznog redovnika, apostola molitve i odgojitelja mladeži bude potpora na našem putu vjere i kršćanskog svjedočanstva. Jedan pljesak za novoga blaženika!

Slavimo danas Svjetski dan siromaha, koji ima za temu riječi iz psalma: „*Ufanje ubogih neće biti zaludu dovijeka*“ (Ps 9, 19). Pozdrav upućujem svima koji su u biskupijama i župama diljem svijeta promicali inicijative solidarnosti kako bi dali konkretnu nadu najnevoljnijima. Zahvaljujem liječnicima i medicinskim sestrama i tehničarima koji su ovih dana volontirali u zdravstvenom centru za beskućnike na Trgu svetog Petra. Zahvaljujem na tolikim inicijativama u korist ljudi koji trpe, potrebitih i to mora svjedočiti pažnju koja nikada ne smije uzmanjkati prema našoj braći i sestrama u potrebi. Vidio sam maločas, prije nekoliko minuta, neke statistike o siromaštvu. Čovjeka srce zaboli! Ravnodušnost društva prema siromašnima... Molimo. [molitva u šutnji]

[...]

U utorak ću započeti putovanje u Tajland i Japan: molim vas da molite za ovo apostolsko putovanje. I želim vam svima lijepu nedjelju. I molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i zbogom!